

[Jane Oksen]

gensidigt: Hvis politiet skal udlevere oplysninger til socialforvaltningen, så skal socialforvaltningen selvfølgelig også udlevere til politiet.

Man kunne vende sagen om og sige: Jamen skal forældrene ikke give deres tilladelse til oplysningerne? Det kan de jo gøre i dag, og så er der ingen problemer. Men problemet er netop, at forældrene tit og ofte slet ikke ved, hvad deres unge eller børn laver, og derfor kan de oplysninger ofte slet ikke komme frem, uden at de offentlige myndigheder på en eller anden måde taler sammen om tingene. Et bredt samarbejde er løsningen.

Med hensyn til at nedsætte et centralt SSP-udvalg er vi enige med de andre ordførere i, at Det Kriminalpræventive Råd fungerer udmærket, og at der ikke er grund til en yderligere overbygning på dette.

Så står der, at den enkelte kommunalbestyrelse kan oprette et lokalt SSP-udvalg. Det har man heldigvis ikke strammet så meget, at man ikke overlader det til den enkelte kommunalbestyrelse at afgøre, om den finder det formålstjenligt, og det synes jeg da også at den fremover skal gøre. Jeg synes, at man i kommunerne i dag har større muligheder for det brede samarbejde ved den ændring af den kommunale styrelseslov, der er sket, hvor det jo nu er muligt at nedsætte et særligt udvalg for børn og unge. Man slår ofte kulturudvalg og socialudvalg sammen, og det synes jeg er meget hensigtsmæssigt. Det beforder måske et bedre arbejde omkring de unge.

Det, det handler mest om, er selvfølgelig de mange unge, som ikke er inde i kriminalitet. Dem skal vi selvfølgelig redde fra at komme ind i kriminalitet.

Med hensyn til kommunernes udgifter hertil, der nu skal affoldes som en bistandsudgift i forbindelse med foranstaltninger vedrørende vilkår for tiltalefrafald eller betingede domme, mener vi ikke, at det er nogen god idé. Vi skal ikke have bistandsloven ind i mere end højst nødvendigt. Vi er mere tilhængere af, at unge får kontakt med politiet. Jeg tror, mange sagsbehandlere er for vattede. Det må være politiet, der først og fremmest tager en samtale med de unge.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Jane Oksen, om jeg

hørte rigtigt, at Fremskridtspartiet mener, at det er o.k., at forældrene ikke konfronteres med, ikke får at vide eller bliver bearbejdet med, hvad deres børn og unge går og roder sig ind i. Det er efter Fremskridtspartiets familiepølitik – hvis de har en sådan – ikke en sag, forældrene skal engagere sig i, og det er helt i orden, at politiet og børnene og de unge selv ordner de ting, så de ikke forstyrrer forældrene midt i TV-Avisen eller videospil eller sådan nogle titng.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Fremskridtspartiet mener selvfølgelig, at børnene først og fremmest er forældrenes. Det var også det, jeg forsøgte at fremføre ved at sige, at de skulle drages mere ind i arbejdet. Men problemet er, at forældrene i dag ikke har tid til deres børn, og problemet kan også være, at forældrene måske ikke erkender, at der virkelig er problemer med deres børn, og derfor kan det være nødvendigt at gribe ind.

Kriminalstatistikker viser jo, at størsteparten af dem, der bliver kriminelle, har haft en belastende barndom, f.eks. har været anbragt uden for hjemmet. Det er den slags ting, der ofte gør, at forældrene ikke inddrages så meget, som de burde.

Vores hovedprincip er selvfølgelig, at forældrene skal inddrages og gerne spørges. Men hvis forældrene ikke vil samarbejde om de ting, så skal det være muligt for politiet uden forældrenes tilladelse at indhente oplysninger fra f.eks. socialforvaltningen. Det var det, jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Det var dejligt at høre, at jeg havde misforstået det. Det er altid dejligt at opleve de ting.

Jeg vil godt spørge fru Jane Oksen, hvilken situation man i Fremskridtspartiet synes er mest hensigtsmæssig. Den ene situation er, at der er en medarbejder, der forsøger at få forældrene til at samarbejde og interessere sig for børnene. Den anden situation er, at politiet anvender de midler, politiet nu engang er i besiddelse af, for at få forældrene til at følge de retningslinjer, politiet giver, nemlig enten bøder eller andre restriktive ting.